

REGERINGSRÄTTEN

RÄTTSFALL

Till barn bortgiven del av avverkningsrätt.

Besvär av jordbrukaren J. angående inkomsttaxering år 1950. Vid inkomstberäkningen höjde PN av J. uppgiven nettointäkt av jordbruksfastighet med ett belopp av 5.500 kr, motsvarande vad som av vederlaget, 11.000 kr, för en avverkningsrätt å B:s fastighet belöpt på den del av avverkningsrätten, som B. bortgivit till sina barn, en son född 1924 och en dotter född 1935. KR: ej ändring. J. visade i RR, att han varit arbetsförmögen sedan 1943—44, och uppgav, att barnen på grund härav trots sin ungdom fått svara för arbetet på gården. De bortskänkta delarna av skogslikviden hade utgjort ersättning för detta arbete. J. yrkade därför avdrag för beloppet 5.500 kr. TI invände att det vore fråga om en skentransaktion, i varje fall kunde dottern på grund av sin ringa ålder icke hänföras till arbetspersonalen. RR förklarade, att värdet av den uttagna skogsavkastningen för J. utgjort skattepliktig intäkt men vad J. av samma intäkt utgivit till sin år 1924 födde son eller 2.750 kr med hänsyn till vad i målet blivit upplyst finge anses hava utgjort avdragsgill ersättning för utfört arbete i J:s jordbruk. (RR:s utslag den 25/2 1955.)

Markersättning i samband med oljeutvinning och ersättning för skogsskador.

Besvär av godsägaren J. angående inkomsttaxering år 1947. — Såsom skattepliktig intäkt av jordbruksfastighet upptog PN 4.416 kr, avseende markavgift för oljeutvinning på grund av 60 § lagen den 28/5 1886 om stenkolsfyndigheter m. m., 404 kr för tillväxtförlust, 993 kr för värdet av död skog minus vedskogsvärde samt 139 kr, utgörande 10 % tilllägg för frivillig uppgörelse. KR och RR: ej ändring. (RR:s utslag den 4/3 1955.)

Ombyggnad.

Besvär av TI angående hemmansägaren F:s inkomsttaxering år 1950. — F. hade ersatt väggarna i sin ladugård, som var av trä, med nya väggar av tegel. F. hävdade att det var fråga om reparation samt framhöll att det hade blivit dyrare att reparera timmerväggarna än att uppföra tegelväggar, som därjämte vore bättre. TN vägrade avdrag för kostnaden ifråga. PN och KR medgav dock avdrag. RR biföll emellertid TI:s talan och fastställde TN:s beslut. (RR:s utslag den 18/3 1955.)

Fördyrade levnadskostnader under resor.

Besvär av mejeriingenjören B. angående inkomsttaxering år 1949. — B., som åtnjutit traktamentsersättning under resor i enskild tjänst med 2.401 kr, yrkade avdrag för fördyrade levnadsomkostnader med samma belopp. Detta belopp motsvarade i det närmaste traktamentsersättning vid resor i tjänsten enligt allmänna resereglementet klass III C, dvs 12 kr för dag och 8 kr för natt. TN medgav avdrag med 2.145 kr, i det TN beräknade att B:s inbesparade levnadskostnader under resorna uppgick till 256 kr, motsvarande 2 kr för dag. Hos PN framhöll B., att statens resereglemente vore uträknat att precis täcka de nödvändigaste reseutgifterna och någon besparing kunde ej uppnås. B. stannade högst ett par dagar på varje plats, varför han i allmänhet på grund av den stora bristen på hotellrum m. m. vore nödsakad att bo på relativt dyra platser, vilket medförde att de verkliga kostnaderna långt överstege traktamentet. PN: ej ändring. Hos KR framhöll B., att det i förarbetena sagts, att avdrag med samma belopp som den anvisade ersättningen borde medgivas i de fall, då ersättningen ej överstege vad som av staten i motsvarande fall anvisades. KR: ej ändring. RR medgav avdrag med 2.401 kr, enär traktamentsersättningen icke kan anses högre än vad som i allmänhet motsvarar de omkostnader den avser eller alltså de särskilda utgifter för kost och husrum, som åsamkas B. under resorna i tjänsten, samt ej förebragts omständighet, som likväl grundar antagande att ersättningen ej helt åtgått för dylika särskilda utgifter. (RR:s utslag den 9/2 1955.)

Utdelning genom gottskrivning i bokslut.

Besvär av kontoristen A. m. fl. angående inkomsttaxering år 1947. — Byggnadsföreningen F. vidtog den ändringen i föreningens räkenskaper att medlemmarnas tillgodohavanden, som förut bokförts på "medlemmarnas konto" på utgående balanskontots skuldsida, den 31/12 1946 till en del överfördes till ett annat föreningens skuldkonto, betecknat "lån av medlemmar". I fortsättningen skulle medlemmarna få ränta på "lånet" till föreningen. A. och övriga delägare i föreningen taxerades envar för sin andel i det i räkenskaperna sålunda överförda beloppet, som ansågs utgöra vinstutdelning från föreningen. Delägarna hade gjort gällande att de överförda medlen beskattats tidigare år. (RR:s utslag den 10/3 1955.)

Tid för innehav vid realisationsvinstbeskattning beträffande fast egendom. Förvärv av villkorad äganderätt.

Besvär av bergsingenjören K. angående inkomsttaxering år 1949. — Enligt köpekontrakt den 1/8 1938 försålde ett namngivet pastorat under förutsättning av Kungl. Maj:ts medgivande till K. ett markområde med därå befintliga åbyggnader för en köpeskilling av 60.000 kr. Kungl. Maj:ts medgivande lämnades den 25/8 1939, varefter köpebrev utfärdades den 23/5 1940. K. försålde den sålunda förvärvade fastigheten till ett aktiebolag för 268.000 kr enligt köpekontrakt den 1/12 1948 under förutsättning av erforderligt tillstånd av länsstyrelsen i S. län, vilket lämnades den 13/1 1949. Köpeskillingen skulle erläggas under

år 1948. PN beskattade K. för vid försäljningen uppkommen realisationsvinst. Hos KR yrkade K., att han ej måtte beskattas för realisationsvinsten. Därvid gjorde han gällande, att han förvärvat fastigheten genom köpekontraktet den 1/8 1938 och avyttrat densamma genom köpekontraktet den 1/12 1948. Vid sådant förhållande finge fastigheten anses ha varit i hans ägo under längre tid än 10 år. KR fastställde PN:s beslut, enär äganderätten till ifrågavarande fastighet finge anses ha övergått till K. först vid tidpunkten för Kungl. Maj:ts medgivande till försäljningen av fastigheten till honom eller den 25/8 1939, samt K:s avyttring av fastigheten finge anses ha skett genom köpekontraktet den 1/12 1948 och således å tid då fastigheten under mindre än 10 år varit i K:s ägo. RR undanröjde emellertid realisationsvinstbeskattningen, enär ifrågavarande fastighet med hänsyn till i målet upplysta förhållanden måste anses hava varit i K:s ägo alltsedan den 1/8 1938 och förty under mera än 10 år vid den tid då fastigheten av honom försålles, eller den 1/12 1948. (RR:s utslag den 18/3 1955.)

**Utdelning genom ränta å insatskapital.
Ej avdragsrätt för föreningen.**

Besvär av Södra Hallands Lagerhusförening u. p. a. angående inkomsttaxering år 1949. — Föreningen hade gottgjort sina medlemmar 5 % ränta å försträckning till föreningen med 3.515 kr. Försträckningen hade uppkommit sålunda att av återbäringen i form av efterlikvider innehållits visst belopp i förhållande till delägarens insats. Föreningen erhöll ej avdrag för

den ränta som sålunda gottskrivits medlemmarna, trots invändning, att det icke var fråga om utdelning, då densamma utgått oavsett vinstresultatet. (RR:s utslag den 18/3 1955.)

**Skattskyldighet för inkomst genom aktieutdelning och för förmögensvärdet å aktier i fall, då utdelningen å aktierna avståtts till annan person.
Periodiskt understöd till barnbarn.**

Besvär av disponenten B. angående inkomst- och förmögenhetstaxering år 1946. — B., som till förmån för andra skattskyldiga avstått från rätten till utdelning å honom tillhöriga aktier utan att tillika ha överlåtit aktierna, underlät att i deklarationen upptaga utdelningen å aktierna såsom intäkt och aktiernas värde såsom förmögenhet. Vidare hade B. yrkat avdrag med 400 kr till barnbarn. Dessa tillhörde icke B:s hushåll utan vistades hos sina föräldrar, vilka helt bekostade alla utgifter för deras undervisning eller uppfostran. Enligt B. åsyftade understöden att så småningom bilda ett kapital hos mottagaren. PN ansåg B. skattskyldig för såväl aktieutdelningarna som förmögensvärdet av aktierna samt vägrade avdrag för de periodiska understöden. KR: ej ändring. RR yttrade: Vad angår utdelningen får av handlingarna anses framgå, att andra än B. genom gåva förvärvat rätt till utdelningen innan den blev tillgänglig för lyftning. Med hänsyn härtill bör, i överensstämmelse med anvisningspunkten 3. fjärde stycket till 38 § KL, utdelningen icke beskattas hos B. Beträffande förmögensvärdet av aktierna hava däremot sådana omständigheter icke visats föreligga, att detta värde bör tagas till beskattning hos annan

än B. I övrigt har B. icke visat fog för sin talan. (RR:s utslag den 2/3 1955.)

ANM.: De skattskyldiga till vilka B. avstått aktieutdelningen ha påförts kupongskatt jämlikt 1 § förordningen om kupongskatt. De äro därjämte skyldiga att utgöra inkomstskatt i vanlig ordning för utdelningen, varför dubbelbeskattning av utdelningen kan inträda.

Avdragsgilla omkostnader för varv?

Besvär av AB Lindholmens Varv angående inkomsttaxering år 1952. — Bolaget hade i sina räkenskaper tillgodofört sig avdrag för bland annat gratifikationer till utländska befälhavare och maskinchefer med 6.200 kr. TN, PN och KR vägrade avdrag här för. Hos RR framhöll bolaget, att då dessa gratifikationer utbetalats, bolaget följt ett mycket gammalt bruk, som vore så allmänt utbrett bland varven i Sverige och utlandet, att bolaget icke kunnat avvika därifrån utan att riskera för rörelsen skadliga verkningar. RR: ej ändring. (RR:s utslag den 25/3 1955.)

Medlemsavgifter.

A. Oxie Härads Sparbank har vid inkomsttaxering år 1949 förvägrats avdrag för avgifter till Svenska Sparbanksföreningen, Skånska Sparbanksföreningen och Sparbankernas Förhandlingsorganisation. Sistnämnda organisation uppgavs vara sparbankernas "arbetsgivareförening". (RR:s utslag den 4/3 1955.)

ANM.: Sparbankernas Förhandlingsorganisation torde icke utgiva konfliktbidrag o. d.

B. B:s Konditori Aktiebolag erhöj ej

avdrag för avgifter till Göteborgs Konditorförening och Västra Sveriges Konditorförening. Den sistnämnda föreningen hade stor betydelse som kontaktorgan i hälsovårdsfrågor, etableringsfrågor m. m. Genom denna förening vore bolaget anslutet till Sveriges konditorförening, som vore en arbetsgivareorganisation med ändamål att främja yrkesintressen. (RR:s utslag den 4/3 1955.)

Skattskyldighet för adoptivbarns förmögenhet.

Besvär av S. angående förmögenhetstaxering år 1951. — PN beskattade S. — utom för dennes egen förmögenhet — jämväl för hans år 1937 födda adoptivdotters behållna förmögenhet. Hos KR yrkade S. att, enär vad som funnes stadgat om barns förmögenhet icke i nu förevarande hänseende vore tillämpligt å adoptivbarns förmögenhet, icke bliva beskattad för adoptivdotterns förmögenhet. KR lämnade S:s talan utan bifall, enär S:s adoptivdotter skulle i nu förevarande hänseende räknas såsom S:s barn och S. förty skulle, såsom skett, taxeras för adoptivdotterns förmögenhet. RR: ej ändring. (RR:s utslag den 9/3 1955.)

Skattskyldighet för stipendiefond.

Besvär av teaterdirektrisen Anna Lundbergs och teaterdirektören Otto Elg-Lundbergs Stipendiefond angående inkomsttaxering år 1948. — Genom testamenten hade Anna Sofia Elisabeth Elg-Lundberg förordnat, att sedan hennes dödsbos skulder och omkostnader guldits, boets återstående medel skulle överlämnas till viss banks notariatavdelning att förvaltas under ovannämnda benämning. Enligt testa-

mentena skulle den behållna årliga avkastningen disponeras sålunda, att därav i första hand skulle utgå livräntor till vissa namngivna personer å ett sammanlagt belopp av 4.100 kr samt att av den därefter återstående avkastningen 1/4-del skulle läggas till fondens kapitalbehållning och resterande 3/4-delar uppsamlas på bankräkning intill dess beloppet uppginge till 2.000 kr. När så skett skulle notariatavdelningen utbetala 1.000 kr till vardera av Publicistklubben och Svenska Teaterförbundet att av dessa enligt närmare angivna föreskrifter användas för utdelning av stipendier. PN ansåg fonden icke vara frikallad från skattskyldighet, när fondens huvudsakliga avkastning tillsvidare skulle utgå till vissa i testamente bestämda personer samt densamma förty icke

vore att hänföra till sådana juridiska personer, vilka enligt bestämmelserna i 53 § KL och 7§ förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt medgivits viss inskränkning i skattskyldigheten. KR: ej ändring. RR undanröjde fondens taxeringar, när den omständigheten, att avkastningen av fondens tillgångar under beskattningsåret till huvudsaklig del använts för utbetalande av livräntor till i testamentena angivna personer, i och för sig ej kunde anses utgöra hinder för att fonden finge betraktas såsom sådan stiftelse, som avsåges i 53 § 1 mom. e) KL och 7 § f) förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt, samt ej heller eljest åberopats laga grund för att fonden ej skulle vara att betrakta såsom dylik stiftelse. (RR:s utslag den 16/3 1955.)